

Yoel Kitabı və Laodikeyadakı Yeddinci Gün

Adventist Kilsəsi - Yeddi nömrə

Jeff Pippenger

2025-12-09

Yeddi rəqəmi

İlk bir neçə məqalədə biz Məsihin üzüm bağı məsəlini xırdalığa vararaq mübahisə edən yəhudilərə təqdim etməsindən bəhs edən «The Desire of Ages» əsərindən həmin parçanı daxil etmişdik. Üzüm bağı nəğməsi haqqında məsəl həm də Musa ilə Quzunun nəğməsidir; ilham isə bizə bildirir ki, peyğəmbərlikdə “nəgmə” bir “təcrübəni” təmsil edir. Yüz qırx dörd min Quzunun hara getsə, Onun ardınca gedirlər; buna görə də onlar Məsihin və Musanın keçdiyi eyni təcrübədən keçəcəklər. Qədim İsrailin peyğəmbərlik tarixinin omeqası olan Məsih də, qədim İsrailin peyğəmbərlik tarixinin alfası olan Musa da əvvəlki əhd xalqının kənara qoyulduğu və yeni bir əhd xalqının seçildiyi paralel dövrlərdə yaşamışlar. Yüz qırx dörd min Musa ilə Quzunun nəğməsini, əvvəlki əhd xalqının kənara qoyulduğu, eyni zamanda Rəbbin Özünün son əhd xalqı ilə əhd bağladığı bir tarixi yaşayaraq oxuyurlar.

Peyğəmbərlik baxımından Məsih məsəlini təqdim edərkən, bu, Peterin Əllinci Gün bayramında söz güləşdirən yəhudilərə müraciət etməsi ilə uzlaşır. Son böhranda İsanın məsəlini söz güləşdirən yəhudilərə təqdim etməsi, Efrayimin sərxoşlarına üzüm bağının nəğməsini oxuyanları təmsil edir. Peter Əllinci Gün bayramında həmin nəğməni təqdim edir; sadəcə, onu Yoelin avazında oxuyur. Üzüm bağının nəğməsi, əvvəlki əhd xalqının boşandığı eyni vaxtda yeni əhd xalqının Rəbb ilə evləndirilməsinin nəğməsidir. Məyus olan və ləngimə vaxtına daxil olan bakirələr nikahı gözləyirdilər və bunun kamil yerinə yetməsi o olardı ki, onlar yüz qırx dörd minin möhürlənməsini gözləyirlər.

Yoel kitabı ilk fəslə ilə başlayaraq Allahın üzümlüyünün şərab və sərxoşedici içki içənlər tərəfindən viran edildiyini təsvir edir; onların ağızlarından “təzə şərab” kəsilib götürülmüşdür. İsa yəhudilərə onların səltənətinin əllərindən alınacağını və üzümlüyün həqiqi bəhrələrini yetirəcək bir bağbanlar dəstəsinə veriləcəyini bildirdikdən dərhal sonra mövzunu dəyişdi və məbəddə bir kənara atılmış, lakin baş daşı olmağa təyin edilmiş təməl daşından söz açdı. Başlanğıc sonda təkrar olunacaqdı və bu həqiqət ortaya qoyulduqda, o, “möcüzəli” kimi təqdim olunur.

Allahın Kəlamında “ilk xatırlanma qaydası” bizə bildirir ki, Yoel əvvəlcə üzüm bağının viran edilməsindən bəhs etdiyinə görə, bu, onun şahidliyinin əsas məqamıdır. Yoel bu məsələdə tək deyil, çünki hər bir böyük peyğəmbər öz şahidliyinə İsrailin günahlarını və itirilmiş halını dilə gətirməklə başlayır.

Yeşaya iyirmi səkkizdə “Yerusəlim” üzərində hökmranlıq edən “rişxəndçi adamlar” “Efrayimin sərxoşları” və “təkəbbür tacı” kimi təsvir olunurlar. “Tac” rəhbərliyi, “təkəbbür” isə şeytani xasiyyəti təmsil edir.

Sərxoşlar Allahın “izzət” tacına çevrilən qalıqla (“qalan hissə” ilə) qarşılaşdırılır; çünki son yağış zamanı Rəbb, Onun çarmıxda “lütf səltənəti”ni qurması ilə simvolizə olunduğu kimi, Öz “izzət səltənəti”ni qurur. Çarmıxdakı lütf səltənəti bazar qanunu zamanı izzət səltənətini simvolizə edir.

Son yağış 9/11-də, yüz qırx dörd minin möhürlənməsi və dirilərin mühakiməsi də başlanarkən başladı. Möhürlənmə vaxtında Müqəddəs Ruhun tökülməsi 9/11-də başladı, necə ki, İsa bir neçə damla üfürdü. Bu, təməldir, Gecəyarısı Nidasında baş verən Müqəddəs Ruhun tökülməsi isə baş daşıdır. “Möcüzəli” “9/11-dən Bazar qanununa qədər” olan ruhun tökülməsi dövrünün rəmzidir.

Rəhbərliyi təmsil edən “tac”ın paralel, lakin əks simvolizmi Yeşaya iyirmi səkkizinci fəslin nəqlində ortaya qoyulur; burada Yerusəlimi idarə edən sərxoşlar kənara qoyulur və Allahın kilsəsinin rəhbərliyi qalığa verilir. Bu, üzüm bağı məsəlini nümayiş etdirir. Sərxoşun tacı götürülür və bundan sonra yüz qırx dörd min Məsihin Padşahlığını təmsil edən tac olur. Yeşaya eyni həqiqəti iyirmi ikinci fəsildə də öyrədir; orada Şebna uzaq bir ölkəyə atılır və onun yerinə Elyaqim gətirilir. İstər Efrayimin sərxoşları olsun, istərsə də iyirmi ikinci fəsildəki Şebna, onların hər ikisi Allahın əvvəlki əhd xalqının rəhbərliyinin kənara qoyulmasını təmsil edir.

Zəkəriyyə Hökmdar Girişi — hansı ki, həm də Gecəyarısı Nidasıdır — müəyyən edir və ondan sonrakı ayələr Allahın xalqını bir tac kimi müəyyən etməklə Yeşaya ilə uyğunluq təşkil edir.

Ey Sion qızı, böyük şadlıq et; ey Yerusəlim qızı, hayqır: budur, sənin Padşahın sənə gəlir; O ədalətlidir və xilas gətirəndir; həlimdir, eşşəyə, bəli, eşşək balasına — dişi eşşəyin balasına minmişdir. Mən Efrayimdən cəng arabasını, Yerusəlimdən atı aradan qaldıracağam, döyüş kamanı da qırılacaq; O, millətlərə sülh söyləyəcək; Onun hökmranlığı dənizdən dənizə, çaydan yerin uclarınadək olacaq.

Sənə də gəlincə, əhdinin qanı sayəsində sənin əsirlərini suyu olmayan quyudan çıxarmışam.

Ümid məhbusları, qalaya dönün; bu gün belə bəyan edirəm ki, sənə ikiqat əvəz verəcəyəm. Çünki Yəhudanı Özüm üçün bir yay kimi gərdiyim, yayı Efrayimlə doldurduğum, ey Sion, oğullarını, ey Yunanıstan, sənin oğullarına qarşı qaldırdığım və səni qüdrətli bir adamın qılıncı kimi etdiyim zaman.

Və Rəbb onların üzərində görünəcək, və Onun oxu şimşək kimi irəli çıxacaq; və Xudavənd Rəbb şeypuru çalacaq, və cənubun qasırğaları ilə gedəcək. Ordular Rəbbi onları müdafiə edəcək; və onlar yeyib bitirəcək, və sapand daşları ilə ram edəcəklər; və onlar içəcək, və şərab içənlər kimi səs salacaqlar; və camlar kimi, qurbangahın guşələri kimi dolacaqlar. Və o gün onların Allahı Rəbb onları Öz xalqının sürüsü kimi xilas edəcək; çünki onlar tacın daşları kimi Onun torpağı üzərində bayraq tək ucaldılacaqlar. Çünki Onun xeyirxahlığı nə qədər böyükdür, və Onun gözəlliyi nə qədər böyükdür! Taxıl cavan oğlanları şad edəcək, və təzə şərab qızları. Zəkəriyyə 9:9–17.

On birinci ayədə (9/11) belə deyilir: “Səninlə də əhdinin qanına görə məhbuslarını su olmayan quyudan çıxardım.” Məsih bir həftə müddətinə çoxları ilə əhdi təsdiq etdi və həmin həftə Onun vəftizi ilə başladı. Üç il yarım ərzində Məsih insanlar arasında yeridi və o üç il yarımliq dövrün son hissəsində Məsih Zəkəriyyənin peyğəmbərliyini yerinə yetirərək Məsihin Yerusəlimə zəfərli daxil

olmasını müəyyənləşdirdi. Gecəyarısı Nidası Məsihin ölümünə, dəfninə və dirilməsinə gətirib çıxaran bir dövrü başlatdı. Məsihin vəftizi Onun ölümünü, dəfnini və dirilməsini təmsil edir; buna görə də üç il yarımliq dövrün başlanğıcı ilə sonu eynidir.

Məsihin vəftizi 11 sentyabrı rəmzləndirir və 11 sentyabr bazar günü qanunu ilə başa çatan bir dövrün başlanğıcını işarələyir. 11 sentyabrda son yağış çisələməyə başladı, bazar günü qanununda isə o, ölçüsüz şəkildə tökülür; necə ki, Məsih Pentikostda baş verən tökülüşdən əvvəlcədən bir neçə damla yağışı şagirdlərin üzərinə nəfəs almaqla rəmzləndirmişdi.

Zəkəriyyə 9:11 həm 9/11 ilə, həm də Bazar qanununa aparan Gecəyarısı fəryadı ilə uyğunluq təşkil edir. 9/11 zamanı Laodikiya xəbəri, 1856 və 1888-ci illərdə olduğu kimi, indiki həqiqət kimi gəldi. Laodikiya xəbəri, ölü olduqlarının fərqiində olmayan insanlara verilir. Onlar “quyu”dadırlar; son yağış xəbəri yoxdur, çünki onların quyusunda su yoxdur. Əgər Laodikiya yalnız ürəklərinə edilən döyülməyə cavab versəydi, Rəbb onları quyudan çıxardardı; çünki sınaq müddəti Bazar qanununda bağlanana qədər onlar “ümid məhbuslarıdır.”

Sənə gəlincə də, əhdinin qanı ilə sənin əsirlərini suyu olmayan quyudan çıxartdım. Ey ümid məhbusları, qalaya qayıdın; bu gün belə bildirirəm ki, sənə ikiqat əvəz verəcəyəm. Zəkəriyyə 9:11, 12.

11 sentyabr 1989-cu ildə gələn xəbəri qüvvətləndirdi. Həmin xəbər üçüncü mələyin xəbəridir, lakin Millerçi islahat hərəkətinin quruluşu və terminləri daxilində 1989 birinci mələyin gəlişini qeyd etdi. Birinci mələyin xəbəri 11 avqust 1840-cı ildə İslamla bağlı bir peyğəmbərliyin yerinə yetməsi ilə qüvvətləndirildi və bu, 1989-cu ildə üçüncü mələyin gəlişinin də İslamla bağlı bir peyğəmbərliyin yerinə yetməsi ilə qüvvətləndiriləcəyini göstərir.

11 avqust 1840-cı ildə İslam peyğəmbərliyi təsdiq olunduqda, Vəhy kitabının onuncu fəslindəki mələk endi; bununla da 11 sentyabrda Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki mələyin enişi timsallaşdırıldı. 1840-cı ildə birinci mələyin qüvvətləndirilməsi və 1844-cü ildə ikinci mələyin qüvvətləndirilməsi hər ikisi 11 sentyabrda üçüncü mələyin qüvvətləndirilməsini timsallaşdırır. 18 iyul 2020-ci il, 19 aprel 1844-cü ildə Millerçilərin ilk məyusluğu ilə timsallaşdırıldığı kimi, ikinci mələyin gəlişi idi. Millerçi tarixində birinci və ikinci mələklərin hər ikisinin qüvvətləndirilməsi tarixləri, eləcə də 11 sentyabrda üçüncü mələyin qüvvətləndirilməsi tarixi, 2023-cü ilin iyulunda gəlmiş Gecəyarısı Fəryadı xəbərinin qüvvətləndirilməsinə şahidlik edir.

Möhürlənmə dövrü 11 sentyabrda başlayır və bazar günü qanunu ilə başa çatır. O, Məsihin son yağışdan bir neçə damla üfurməsi ilə başlayır və Pentikost günündə dünyaya bir xəbəri daşıyan od dilləri ilə başa çatır. Peter Pentikostu Yoelin yerinə yetməsi kimi müəyyən etmişdir. Məsələnin həqiqəti bu olduğuna görə, bu, Məsihin üfurməsinin də Yoelin yerinə yetməsi olduğunu təsbit edir; çünki Pentikost mövsümünün müəyyən bir başlanğıcı və sonu vardır ki, bu da alfanın həm də omeqa olduğunu nümayiş etdirir. Məsihin dirilmə günündə arpanın ilk məhsul təqdiməsi edilmişdi, əlli gün sonra isə Pentikostda buğdanın ilk məhsul təqdiməsi qaldırılmışdı. 11 sentyabr bazar günü qanunundan az əvvəl gəlib ona aparan Gecəyarısı Fəryadını təmsil edir. Zəkəriyyə 9:9-da Gecəyarısı Fəryadının təmsilinin kamil yerinə yetməsi 2023-cü ilin iyulundan sonradır.

Ey Sion qızı, böyük sevinclə şadlan; ey Yerusəlim qızı, uca səslə hayqır: bax, padşahın sənə gəlir; O, ədalətlidir və xilas gətirəndir; həlimdir və eşşəyə, hətta eşşəyin balası olan bir dayçaya minib gəlir. Zəkəriyyə 9:9.

Beləliklə, Zəkəriyyə Allahın xalqının tac olması ilə bağlı Yeşayanın simvolizmi ilə razılaşır, lakin o əlavə edir ki, tac həm də bayraqdır; çünki o belə yazmışdır: “çünki onlar Onun torpağı üzərində bayraq kimi yüksəldilmiş tac daşları kimi olacaqlar”; və Zəkəriyyə, “taxıl” və “təzə şərab” haqqında Yoelin simvolları ilə əlaqəli sevinci daha da əks etdirərək belə deyir: “taxıl cavan oğlanları şən edəcək, təzə şərab isə qızları.” İyirmi səkkizinci fəsildə Efrayimin sərxoşları haqqında olan qeydi nəzərdən keçirərkən, diqqət yetirin ki, bu, “rahatlığı və tərəvəti” müəyyən edən Mükəddəs Kitab fəslidir. Bu, Mükəddəs Yazılarda axıncı yağışa dair əsas keçidlərdən biridir; buna görə də Efrayimin bu sərxoşları Yoelin bəhs etdiyi həmin sərxoşlar olmalıdır.

Vay olsun təkəbbür tacına, Efrayimin sərxoşlarına; onların əzəmətli gözəlliyi solan bir çiçəkdir, şərabın məğlub etdiyi adamların bərəkətli vadilərinin başı üzərindədir! Bax, Rəbbin qüdrətli və güclü biri vardır; dolu tufanı və məhvedici fırtına kimi, daşan güclü sular seli kimi, onu əli ilə yerə çırpacaq. Təkəbbür tacı, Efrayimin sərxoşları ayaqlar altına salınacaq; bərəkətli vadinin başı üzərində olan o əzəmətli gözəllik solan bir çiçək olacaq, yaydan əvvəl yetişən tez meyvə kimi; onu görəndə adam, hələ əlində ikən dərhal onu yeyib qurtarar. O gündə Ordular Rəbbi Öz xalqının qalığı üçün izzət tacı və gözəllik çələngi olacaq, hökm kürsüsündə oturan üçün ədalət ruhu və döyüşü darvazaya qədər geri çevirənlər üçün qüvvət olacaq. Lakin bunlar da şərab üzündən azdılar, sərxoşedici içki üzündən yoldan çıxdılar; kahin də, peyğəmbər də sərxoşedici içki üzündən azdı, şərab onları uddu, sərxoşedici içki üzündən yoldan çıxdılar; görüntüdə yanılırlar, hökmdə bədrəyirlər. Çünki bütün süfrələr qusuntu və murdarlıqla doludur, elə ki, təmiz yer qalmamışdır. ...

Dayanın və heyrat edin; fəryad edin və hayqırın: onlar şərabla sərxoş deyillər, lakin sərxoş kimidirlər; onlar kəskin içkidən deyil, bədrəyirlər. Çünki Rəbb üzərinizə dərin yuxu ruhunu tökmüş və gözlərinizi yummuşdur; peyğəmbərləri və başçılarınizi, görücüləri örtmüşdür. Bütün vəhy sizin üçün möhürlənmiş bir kitabın sözləri kimi olmuşdur; onu savadlı birinə verib deyirlər: “Xahiş edirəm, bunu oxu”; o isə deyir: “Oxuya bilmərəm, çünki möhürlənmişdir”. Kitab savadsız olana da verilir və deyilir: “Xahiş edirəm, bunu oxu”; o isə deyir: “Mən savadlı deyiləm”.

Buna görə də Rəbb dedi: “Bu xalq Mənə ağzı ilə yaxınlaşır, dodaqları ilə Mənə ehtiram göstərir, lakin qəlbinə Məndən uzaqlaşdırmışdır və Mənə qarşı qorxuları insan əmrinə əsaslanıb öyrədilmişdir. Buna görə də, baxın, Mən bu xalq arasında heyratamiz bir iş görəcəyəm, bəli, heyratamiz bir iş və bir möcüzə; çünki onların müdriklərinin hikməti məhv olacaq, düşüncəli adamlarının anlayışı isə gizlədiləcək. Vay o kəslərin halına ki, öz məsləhətlərini Rəbbdən gizlətmək üçün dərinə gedirlər, işləri qaranlıqda olur və deyirlər: “Bizi kim görür?” və “Bizi kim tanıyır?” Həqiqətən, sizin hər şeyi alt-üst etməyiniz dulusçunun gili kimi sayılacaq; məgər düzəldilən şey onu düzəldən haqqında: “O məni yaratmadı”, — deyərmi? Yaxud biçim verilmiş şey ona biçim verən haqqında: “Onun anlayışı yox idi”, — deyərmi?” Yeşaya 28:1–8; 29:9–16.

Rəbb Efrayimin sərxoşları arasında “heyretəmiz bir iş” görəcək; O, onların hikmətini və anlayışını aradan qaldıracaq; məhz bu iki ünsür peyğəmbərlik xəbəri möhürdən açıldıqda biliyin artımını anlamaqla əlaqələndirilir. Anlayanlar müdrik olanlardır. “Heyretəmiz iş”in bir hissəsi Yəhuda qəbiləsinin Aslanı tərəfindən möhürdən açılan biliyin Efrayimin sərxoşlarının zəhinlərindən götürülməsidir. Müdriklərlə pislərin ayrılması Rəbbin “heyretəmiz işi”nin bir hissəsidir. Bu, əbədi Müjdədir. Məsih çəkişkən yəhudiləri üzüm bağı məsəli vasitəsilə yönləndirib beləliklə onları öz hökmlərini öz ağızları ilə bəyan etməyə tələyə saldıqdan sonra, Məzmur 118-dən bir sual verdi:

Bənnaların rədd etdiyi daş küncün başdaşı oldu. Bu, Rəbbin əməlidir; gözlərimizdə heyretəmizdir. Bu, Rəbbin yaratdığı gündür; biz onda sevinib şadlanacağıq. Zəbur 118:22–24.

Rəbb Efrayimin sərxoşları üzərində “heyretəmiz bir iş və möcüzə”ni yerinə yetirəcək və bu, onların həqiqəti tanımaq qabiliyyətinin əllərindən alınmasını da əhatə edir. “Küncün baş daşı” Yoelin “yeni şərab”ına malik olanların gözündə heyretəmizdir.

Sərxoşlar, istər “alim” olaraq təmsil edilən rəhbərlik olsun, istərsə də “alim olmayan” ilə təmsil edilən sadə xalq olsun, möhürlənmiş kitabı oxuya bilməzlər. “Möhürlənmiş kitab” kimi təqdim edilən Müqəddəs Yazıların peyğəmbərlik şəhadətini sərxoşların düzgün şəkildə dərk etməsi mümkün deyildir. Sərxoşlar həmçinin iki dəfə “yoldan çıxmış” olaraq tanınırlar. Bu, bir daha Yeşaya iyirmi səkkizdə — Müqəddəs Yazıların axır yağışa dair ən başlıca mətnlərindən birində — qeyd olunur; orada Yeşaya sərxoşların eşitmək istəmədiyi “rahatlığı və tərəvəti” müəyyən edir. “Rahatlıq və tərəvət” bir ismarıqdır, çünki onu eşitmək olar.

Həmin sərxoşluq sərxoşları Yeremyanın “qədim yolları”ndan kənara çıxarmışdır; bu, onda yerimək və Yeremyanın “rahatlıq” kimi təsvir etdiyi axır yağışı tapmaq üçün olan “yol”dur. Axır yağış xəbəri Efrayimin sərxoşları tərəfindən rədd edilmişdir və bu, Allah Kəlamının xüsusi bir mövzudur. Onlar sərxoşdurlar, çünki axır yağışın tarixi olan yüz qırx dörd minin tarixi üçün nümunəvi planı təmin edən təməl tarixə qayıtmaqdan imtina etdilər.

Efrayimin sərxoşları üzərində yerinə yetirilən “möcüzəli iş” son yağışın tökülməsi zamanı baş verir. Son yağış zamanı sınaqdan keçirən bir xəbər iki sinif ibadət edən meydana çıxarır; bu siniflər onların iştirak etdikləri “şərab” vasitəsilə təsvir olunur. Pislər öz peyğəmbərlik tətbiqini müqəddəs tarixin xətləri üzərində qurmaqdan imtina etmişlər, Yeşaya iyirmi səkkizin “sətir üstə sətir” metodologiyasından istifadə edənlər isə “yeni şərab”dan iştirak edirlər. Pislərin sərxoşluğu onların peyğəmbərliyi anlamaqda aciz qalmalarında zahir olur və onların kor vəziyyəti təməl qədim yollara qayıtmaq istəksizliyindən irəli gəlmişdir. İsa söz oyunlarına varan Yəhudiləri, rədd edilən və küncün başı olan daş haqqında heç oxuyub-oxumadıqlarını soruşmaqla məzəmmət etdi.

Bucağın başı olan daş belə bir həqiqəti təmsil edir ki, bünövrə daşı və ya küncdaşı olan peyğəmbərlik həqiqəti başdaşıda təkrarlanır. Alfa daşı eyni zamanda omeqa daşdır. Sətir üstünə sətir metodologiyasını (son yağışın metodologiyası olan bu metodologiyayı) təsis edən və dayaqlayan əsas peyğəmbərlik prinsipi budur ki, bir şeyin başlanğıcı onun sonunu nümayiş etdirir. Millerçi hərəkətdəki əsas peyğəmbərlik prinsipi, Vəhy 10-un mələyi endiyi zaman təsdiq olunan bir günün bir il hesab edilməsi prinsipi idi. Yüz qırx dörd minliklərin hərəkətindəki əsas peyğəmbərlik prinsipi isə, Vəhy 18-in mələyi endiyi zaman təsdiq olunduğu kimi, başlanğıcın sonu

nümayiş etdirməsidir.

Allahın peyğəmbərlik Kəlamı son yağışla əlaqədar amillərin izahında olduqca təfərrüatlıdır. Bu həqiqətlərdən biri budur ki, Efrayimin sərxoşları son yağışı tanımağa qadir deyillər və bu, şagirdlərin sərxoş olduqlarını Peterə irad tutan yəhudilər vasitəsilə timsallaşdırılmışdı. Metodologiyanın əsas prinsipi Allahın Kəlamı boyunca təkrar-təkrar Alfa və Omega kimi birbaşa bəyan edilmişdir, lakin Kəlam onlar üçün möhürlənmişdir. Metodologiya, əsas peyğəmbərlik qaydası və son yağışın xəbəri “möcüzəli bir iş” kimi təsvir olunan peyğəmbərlik tarix xəttində təqdis olunmuş mövzulardan bəziləridir.

Ordular Rəbbinin sözü yenə mənə gəlib dedi: Ordular Rəbbi belə deyir: Mən Sion üçün böyük qısqanlıqla qısqandım və onun üçün böyük qəzəblə qısqandım. Rəbb belə deyir: Mən Siona qayıtdım və Yerusəlimin ortasında sakin olacağam; Yerusəlim həqiqət şəhəri adlanacaq; Ordular Rəbbinin dağı isə müqəddəs dağ olacaq. Ordular Rəbbi belə deyir: Hələ Yerusəlimin küçələrində qoca kişilər və qoca qadınlar yaşayacaq və çox qocaldıqlarına görə hər kəsin əlində əsası olacaq. Şəhərin küçələri orada oynayan oğlan və qızlarla dolacaq.

Qoşunlar Rəbbi belə deyir: Əgər bu günlərdə bu xalqın qalanının gözündə bu möcüzəli görünürsə, məgər Mənim gözlərimdə də möcüzəli görünməlidirmi? — deyir Qoşunlar Rəbbi. Qoşunlar Rəbbi belə deyir: Budur, Mən Öz xalqımı şərq ölkəsindən və qərb ölkəsindən xilas edəcəyəm; onları gətirəcəyəm və onlar Yerusəlimin ortasında sakin olacaqlar; onlar Mənim xalqım olacaq, Mən də həqiqətdə və salehlikdə onların Allahı olacağam. Qoşunlar Rəbbi belə deyir: Qoy əlləriniz möhkəm olsun, ey sizlər ki, bu günlərdə o sözləri peyğəmbərlərin ağzından eşidirsiniz; o peyğəmbərlər ki, Qoşunlar Rəbbinin evinin təməli qoyulduğu gündə orada idilər ki, məbəd tikilsin. Çünki o günlərdən əvvəl nə insan üçün muzd var idi, nə də heyvan üçün muzd; nə çıxana, nə də gələnə müsibət üzündən sülh var idi; çünki Mən hər kəsi öz qonşusuna qarşı qoydum. Lakin indi Mən bu xalqın qalığına əvvəlki günlərdə olduğu kimi davranmayacağam, — deyir Qoşunlar Rəbbi. Zəkəriyyə 8:1–11.

Zəkəriyyə belə deyir: “Qoy bu günlərdə bu sözləri peyğəmbərlərin ağzından eşidən sizlərin əlləri möhkəm olsun; Ordular Rəbbinin evinin bünövrəsinin qoyulduğu gündə, məbədin tikilməsi üçün.” Allahın xalqını möhkəmləndirən şey, baş daşa çevrilən bünövrə barədə olan xəbərdir. Həmin xəbər budur ki, Millerit tarixi yüz qırx dörd minin tarixində təkrarlanır.

Məsih soruşur: “Əgər bu günlərdə bu xalqın qalığının gözündə bu möcüzəli görünürsə, Mənim gözlərimdə də möcüzəli görünməlidirmi?” Bu sual, hər bir peyğəmbərin mövzusu olan Allahın “möcüzəli işi”nin peyğəmbərlik dövrünü müəyyən edir, lakin eyni zamanda yüz qırx dörd minin Laodikeyalı hərəkatının yüz qırx dörd minin Filadelfiyalı hərəkatına nə vaxt çevrildiyini də müəyyən edir. Bu, onların möhürləndiyi anla eyni nöqtədir və hərəkatın mübarizədən zəfər çalmış vəziyyətə keçdiyi eyni nöqtədir; bu həm də məbəd həqiqətən təmizlənərkən, bu insanlar qrupu arasında ilahiliyin bəşəriyyətlə birləşdirilməsi işinin tamamlandığı yerdir. Bunu ayələrdə görmək olar, çünki Onun “möcüzəli işi” ilə təmsil olunan peyğəmbərlik tarixi Allahın gözündə də, qalığın gözündə də möcüzəlidir və göz-gözə olmaq birliyin rəmzidir. Burada təmsil olunan birlik, Quzunun hara getsə, Onun ardınca gedən, günah etməkdənsə və Məsihin xarakterini yanlış təmsil etməkdənsə ölməyi üstün tutacaq bir nöqtəyə çatmış Allah xalqının möhürlənməsindən bəhs edir.

Mikeya qədim İsrailin təməl tarixini “heyvətəməz şeylər” kimi təqdim edir.

Sənin Misir torpağından çıxdığın günlərə görə ona ecəzkar şeylər göstərəcəyəm. Mika 7:15.

“Möcüzəli işlər” təməl tarixdir; bu tarix “möcüzəli” adlanır, çünki təməl tarix baş daşı ilə təmsil olunan son tarixdə təkrarlanır. “Möcüzəli işlər” künc daşı ilə başlayan və “baş daşı” ilə başa çatan tarixdir. Onun “möcüzəli işləri” Musanın tarixində zahir oldu və Məsihin tarixində təkrarlandı. Musa künc daşı idi, Məsih isə baş daşı idi. Musa peyğəmbərlik baxımından əlfadır, Məsih isə romeqadır.

“İsa Müqəddəs Kitab tarixinin məhz Alfa-sı olan Musadan başlayaraq, bütün Müqəddəs Yazılarda Özünə dair olan şeyləri şərh etdi.” The Desire of Ages, 797.

Musa öyrətdi və Peter Əllinci Gündə Musanın sözlərindən istifadə edərək Musanın Məsihin rəmzi surəti olduğunu göstərdi.

Lakin Allahın bütün peyğəmbərlərinin dili ilə əvvəlcədən bildirdiyi şeyləri, yəni Məsihin əzab çəkməli olduğunu, O beləliklə yerinə yetirdi. Buna görə tövbə edin və dönün ki, günahlarınız silinsin; belə ki, Rəbbin hüvurundan təravət zamanları gəlsin; və sizin üçün əvvəlcədən vəz olunmuş İsa Məsihi göndərsin. Allahın dünyanın başlanğıcından bəri bütün müqəddəs peyğəmbərlərinin dili ilə haqqında danışdığı hər şeyin bərpa olunacağı zamanlara qədər göy Onu qəbul etməlidir. Çünki Musa doğrudan da atalara dedi: “Allahınız Rəbb qardaşlarınız arasından sizin üçün mənim kimi bir Peyğəmbər çıxaracaq; O sizə nə deyərsə, hər şeydə Ona qulaq asacaqsınız. Və belə olacaq ki, o Peyğəmbərə qulaq asmayan hər bir can xalqın arasından məhv ediləcək”. Bəli, Şamueldən başlayaraq ondan sonra gələn bütün peyğəmbərlər, danışanların hamısı, bu günləri də əvvəlcədən xəbər vermişlər. Həvarilərin İşləri 3:18–24.

Musanın əlfə, Məsihin isə romeqa olması, Peterin Əllinci Gün tökülüşü zamanı Musa barədə verdiyi ikinci şahidliklə təsbit edildi; və Peter bunu etməklə vurğulayır və müəyyən edir ki, son yağış xəbərinin (və ona qarşı qaldırılan mübahisənin) əsas tərkib hissələrindən biri “əlfə və romeqa” peyğəmbərlik prinsipidir. Bu prinsip, Millerçi tarixdəki il/gün prinsipinin yüz qırxdörd minlik üçün qarşılığıdır. “Əlfə və romeqa” prinsipi “təməlin baş daşa çevrilməsi” prinsipidir; o, “Musa və Quzu” prinsipləridir; və buna görə də vəhy vasitəsilə bağ nəğməsidəki ayələrdən biri kimi müəyyən edilir; bu nəğmə eyni zamanda Musa və Quzunun nəğməsidir.

Müxtəlif peyğəmbərlik xətləri ilə təmsil olunan başlanğıc və son, Allahın Özünün “möcüzəli işlərini” yerinə yetirdiyi tarixi təmsil edir; və “möcüzəli işlər” rəmzinin nəyi ifadə etdiyini dərk etməklə ortaya çıxarılan işıq, bir Laodikeyalı Filadelfiyalıya çevirən işıqdır və beləliklə o, inşa edilən bir məbəddə daşa çevrilir; necə ki, Millerçi məbəd də 22 oktyabr 1844-cü ilə qədər uzanan 46 il ərzində inşa edilmişdi; həmin vaxt Rəbb qəflətən Öz məbədinə gəldi.

Əgər siz Rəbbin lütfkar olduğunu dadmırsınızsa. İnsanlar tərəfindən doğrudan da rədd edilən, lakin Allah tərəfindən seçilmiş və qiymətli olan diri daşa yaxınlaşaraq, siz də diri daşlar kimi ruhani bir ev, müqəddəs kahinlik olaraq bina edirsiniz ki, İsa Məsih vasitəsilə Allaha məqbul olan ruhani qurbanlar təqdim edəsiniz. Buna görə də Müqəddəs Yazıda belə yazılmışdır: “Budur, Sionda seçilmiş, qiymətli bir baş künc daşı qoyuram; Ona iman edən əsla xəcalətə

düşməyəcək.” Deməli, iman edən sizlər üçün O qiymətlidir; itaətsizlər üçün isə inşaatçıların rədd etdiyi daş elə həmin baş künc daşı olmuşdur, həm də büdrəmə daşı və maneə qayası olmuşdur; onlar kəlama itaətsiz olduqları üçün büdrəyirlər; onlar buna da təyin edilmişdilər. Amma siz seçilmiş bir nəsil, padşahlıq kahinliyi, müqəddəs bir millət, Allahın məxsusi xalqısınız ki, sizi qaranlıqdan Öz ecazkar nuruna çağıranın fəzilətlərini bəyan edəsiniz. Siz ki, bir vaxt xalq deyildiniz, indi isə Allahın xalqısınız; bir vaxt mərhəmət tapmamışdınız, indi isə mərhəmət tapmısınız. 1 Peter 2:3–10.

Onun ecazkar nuruna çağırılmaq, çağırışın nə vaxt edildiyini göstərir; çünki ilham vasitəsilə Musanın alfa tarixində Qoraxın üsyanı ilə uyğunlaşdırılan 1888-in yol nişanı son günlərə gətirildikdə, bu, 9/11 ilə uyğunlaşır; həmin vaxt ilhama görə Laodikiya xəbəri üçüncü mələklə birlikdə gəlir. Peyğəmbərlikdə Laodikiyalılar “kor”durlar; bu o deməkdir ki, onlar qaranlıqdadırlar; qaranlıqdan çıxmağa çağırış isə Laodikiya xəbəri 1856-cı, 1888-ci illərdə və 9/11-də gəldiyi zaman başladı. 9/11-də “qaranlıqdan çıxış çağırışı” təkcə Vəhy on səkkizinci fəslin mələyinin nurunu anlamağa çağırış deyildi, həm də dinləyicini Allahın “ecazkar işləri”nin öz kamil yerinə yetmələrini tapacağı məhz həmin tarixin içinə daxil edən bir çağırış idi.

Son üç onillik ərzində dönə-dönə nümayiş etdirilmişdir ki, “əbədi müjdə”nin peyğəmbərlik tərfi elə bir tarixdir ki, orada möhürü açılan bir peyğəmbərlik həqiqəti üç mərhələli sınaq prosesini başladır və bu üç sınaqda iki fərqləndirici xüsusiyyət vardır. İlk iki sınaq mahiyyət etibarilə üçüncüdən fərqlənir, çünki üçüncü sınaq lakmus sınağıdır və birinci və ikinci sınaqlardan keçib-keçmədiyinizi göstərir. Əbədi müjdədəki digər fərq isə budur ki, növbəti sınaqda iştirak etmək üçün hazırkı sınaqdan keçməlisiniz.

“Möcüzəli işlər”in tarixi, həm də “əbədi Müjdə”nin öz zirvəsinə çatdığı tarixdir; çünki birinci mələk tərəfindən elan edilən və əbədi Müjdə kimi müəyyən edilən hökm saatı 9/11-dən başlayaraq öz kamil yerinə yetməsinə tapır. Millerçilər üçün xəbərdarlıq edilən hökm, on bakirə məsəlində qapının bağlandığı 22 oktyabr 1844-cü il idi; beləliklə, bu, on bakirə məsəlində qapının yenidən bağlandığı bazar qanununu tipləşdirirdi. 9/11, Millerçilərin 22 oktyabr 1844-cü ildə araşdırıcı hökm saatının başladığını elan etdikləri kimi, Allahın icraedici hökm saatının da bazar qanunu ilə başladığını elan edir.

11 sentyabrda bazar günü qanununa qədər olan dövr “Allahın ecazkar işləri” kimi təqdim olunur; həmçinin “küncün başı” olan təməl daşı kimi, həmçinin “Pentikost mövsümü” kimi, həmçinin “Habaquq ikinci fəsil” kimi, həmçinin “yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənmə vaxtı” kimi, həmçinin “vəhşi heyvanın surəti sınaq vaxtı” kimi, həmçinin “əbədi Müjdə” kimi, həmçinin “1840-dan 1844-ə qədər olan müqəddəs tarix” kimi, həmçinin “Vəhy onuncu fəslin” tarixi kimi və həmçinin “Məsihin vəftizindən Onun ölümünə qədər olan tarix” kimi.

Onun vəftizi ilə fraktalda təmsil olunan tarix çarmıxda sona çatan 2520 günlük dövrü başladı. Məsihin vəftizi Onun ölümünü, dəfnini və dirilməsini təmsil edirdi; bu isə 1260 günün sonunda hərfi mənada yerinə yetdi.

Müqəddəs Ruh Məsihin vəftizi zamanı nazil olduqda, bu, 11 sentyabrda Vəhy on səkkizinci fəslin mələyinin enişini tipik surətdə öncədən göstərirdi. 1260 peyğəmbərlik günü sonra, vəftizlə

rəmsləşdirilən hadisələr çarmıxda sözün həqiqi mənasında yerinə yetirildi. Vəftizdən çarmıxa qədər olan tarix, dövrün sonunda hərfi şəkildə yerinə yetirilən simvolik bir alfa tarixini ehtiva edir. Alfa və omeqa tarixləri bütün ümumi tarixin fraktallarıdır. Vəftizdən çarmıxa qədər olan tarix “Allahın ecazkar işləri”dir və bu tarix həmçinin “Məsihin vəftizi” ilə, eləcə də Onun hərfi “ölümü, dəfni və dirilməsi” ilə, buna görə də “qədim İsrailin Qırmızı dənizdəki vəftizi” ilə, habelə “Nuhun tarixi dövründə səkkiz canın vəftizi” ilə də təmsil olunur. Bütün bu dövrlər Onun “ecazkar işləri”nin tarixini təmsil edir.

8 rəqəminin dirilmənin rəmzi olması məsələsinə gəldikdə, rəms kimi 8 rəqəminin ilk dəfə xatırlanması gəmidəki həmin səkkiz canla bağlıdır və ilk xatırlanma qaydasına görə, bütün peyğəmbərlik təfərrüatları həmin ilk xatırlanmada mövcuddur. O səkkiz can köhnə yerdən yeni yerə keçirlər, elə deyilmi?

O səkkiz can yağış dövrünü yaşayıb keçdi, lakin yağış barədə olan xəbərdarlıq ismarıcını rədd edənlərin hamısı öldü, doğrudurmu? Rədd edilmiş xəbərdarlıq ismarıcının, bağlanmış qapının, yağışın və yeni yerin tarixi ilə təmsil olunan və yeni yerə gedən “8” can köhnə dünyadan yeni dünyaya dispensasional bir dəyişiklikdən keçdi.

Yüz qırx dörd mini təşkil edən səkkiz canı səciyyələndirən dispensasional dəyişiklik, Laodikeyadan Filadelfiyaya keçiddir; bu, həmçinin buğda və alaqdan ibarət olan mücahid kilsədən, bütün dünyanın görməsi üçün bir bayraq təqdimatı kimi ucaldılan, yalnız ilk məhsul buğda təqdimatından ibarət olan zəfər çalmış kilsəyə keçiddir; necə ki, təlatümlü sular üzərində tənha bir qayığa baxmaq kimidir. Həmin adamlar 7-dən olan 8-dir və gəminin keçidi ilə Qırmızı dənizin keçidi tarixi Onun “möcüzəli işləri”nin hər ikisi də nümunələridir.

O canlar Vəhy 11:11-in yerinə yetməsi ilə dirildilənlərdir. Onlar Allahın əhd xalqıdır; səkkizinci gün yerinə yetirilməli olan sünnət vasitəsilə əhdin nişanəsini daşıyan ataları İbrahim ilə təmsil olunurlar.

Bütün bu xətlər eyni zaman dövrünü təmsil edir və həmin zaman dövrü 11 Sentyabrın təməlləri ilə başlayıb bazar günü qanunu ilə başa çatır. 11 Sentyabr təməl daşıdır, bazar günü qanunu isə baş daşıdır. Nehemya və Ezra zamanında Yerusəlimin yenidən qurulması tarixində təməl birinci fərmanın tarixi ərzində tamamlandı və məbədin özü üçüncü fərmandan xeyli əvvəl bitirildi. Millerçi tarixdə təməllər 1843 cədvəlinin nəşr edildiyi 1842-ci ilin mayında qoyuldu. Millerçi məbədin qurulması 1798-dən 1844-ə qədər qırx altı il çəkməli idi. 22 oktyabr 1844-dən əvvəl Millerçi məbəd tamamlandı; baş daş isə Gecəyarısı Fəryadı idi. Gecəyarısı Fəryadı 22 oktyabr 1844-də sona çatdıqda, e.ə. 457-ci ilin alfa və üçüncü fərmanı 1844-ün omegasında öz qarşılığını tapmış oldu. e.ə. 457-ci il 2300 ilin alfası, 1844 isə omegasıdır. Hər ikisi bir səviyyədə eynidir, çünki istər fərman, istərsə də mələk olsun, hər ikisi xəbərlərdir və onların hər ikisi bazar günü qanununu əvvəlcədən təsvir edir; orada bir fərman olacaq və üçüncü mələyin xəbəri gur bir fəryada yüksələcək.

Eramızdan əvvəl 457-ci ildən eramızdan əvvəl 408-ci ilədək olan qırx doqquz il, Daniel tərəfindən yəhudilərin “küçə yenidən tikiləcək, hətta dar günlərdə divar da” quruculuğunu başa çatdıracaqları dövr kimi müəyyən edilmişdir.

Buna görə bil və anla ki, Yerusəlimi bərpa etmək və yenidən qurmaq barədə əmrin çıxmasından Məsih Rəhbərə qədər yeddi həftə və altmış iki həftə olacaqdır; küçə də, divar da yenidən tikiləcəkdir, həm də çətin zamanlarda. Daniel 9:25.

E.ə. 457-ci il və 1844-cü il 2300 illik peyğəmbərliyin alfa və omeqasıdır. Hər ikisi bazar günü qanununu təmsil edir; çünki alfa və omeqa olaraq onlar eynidir və 1844-cü ilin məyusluğu ilham vasitəsilə çarmıxın məyusluğu ilə uyğunlaşdırılmışdır. Əgər 1844-cü il çarmıxı təmsil edərsə, — və belədir, — onda onun alfa qarşılığı (e.ə. 457-ci il) da eyni şeyi edir. 1844-cü ildən 1863-cü ilə qədər olan dövr üçüncü mələyin sınaq prosesini nümayiş etdirir. Həmin sınaq prosesi üçüncü fərman, bazar günü qanunu fərmanı ilə küçə və divar işinin məşəqqətli zamanda baş verən tamamlanması arasındakı 49 il ilə təmsil olunur.

E.ə. 457-ci ildən e.ə. 408-ci ilədək olan dövr 2300 ilin alfa tarixidir və 1844-cü ildən 1863-cü ilədək olan omeqa tarixini nümayiş etdirir. Bu iki tarix, yüz qırx dörd minin Bazar günü qanununda möhürləndikdən sonra insanlıq üçün sınaq müddəti başa çatanaqədər olan tarixini nümayiş etdirir. Yüz qırx dörd minin işi kişi və qadınları “qədim yollara” geri çağırmaqdır; bu, Yeşaya tərəfindən qədim viranə yerlərin yenidən qurulması kimi təsvir olunur və Yeremya tərəfindən son yağış xəbərinə aparan yol kimi müəyyən edilir. “Divar” Allahın qanunudur; yüz qırx dörd min onu bütün dünyaya bir bayraq kimi təqdim edəcək. Bu, İslamın üçüncü vaxtının çətin zamanlarında baş verəcək, çünki millətləri qəzəbləndirən məhz İslamdır. İş də, çətin zamanlar da Mikayıl ayağa qalxanaqədər davam edir.

Beləliklə, əgər siz görə bilərsiniz ki, e.ə. 457-ci ildən e.ə. 408-ci ilə qədər olan dövr üçüncü fərmanla başlamış peyğəmbərlik dövrüdür və 1844-cü ildə üçüncü mələyin gəlişi ilə başlayıb 1863-cü ildə başa çatanaqədər peyğəmbərlik dövrünü simvolik olaraq əvvəlcədən göstərirdi, onda görə bilərsiniz ki, onların 2300 illik peyğəmbərliklə ya başlanğıc nöqtəsi, ya da son nöqtə kimi əlaqəsi onları bir-birinə münasibətdə alfa və omeqa kimi müəyyən edir. Nehemiyanın məşəqqətli dövrləri Vətəndaş Mühəribəsinə qədər aparan və onu da əhatə edən məşəqqətli zamanı təsvir edir. Alfa tarixindəki qırx doqquz illik dövr omeqa tarixindəki 19 illik dövrü təmsil edir. Həmin 19 illik dövr, həmçinin, Yeşayanın 65 illik peyğəmbərliyinin başlanğıcındakı 19 il ilə də təmsil olunmuşdu.

Çünki Suriyanın başı Dəməşqdır, Dəməşqin başı isə Resin; və altmış beş il içində Efrayim xalq olmaqdan çıxacaq dərəcədə sındırılacaqdır. Yeşaya 7:8.

Yeşaya bu peyğəmbərliyi e.ə. 742-ci ildə bəyan etdi və 19 il sonra, e.ə. 723-cü ildə, şimal padşahlığı 2520 il müddətinə sürgünə aparıldı; bu müddət 1798-ci ildə başa çatdı. E.ə. 742-ci ildən e.ə. 723-cü ilədək olan 19 il, 1844-cü ildən 1863-cü ilədək olan 19 ilə uyğun gəlir; çünki ilk 19 il bu peyğəmbərliyin alfasıdır, son 19 il isə omeqasıdır. Bu 19 illik tarixdə pis padşah Ahaz, səkkizinci ayədə “yeddi dəfə” xəbəri kimi təmsil olunan son yağış ismarıcı ilə Yeşaya tərəfindən üzləşdirildi. Ahaz bu ismarıcı rədd etdi; necə ki, 1863-cü ildə Laodikeyalı Millerçi Adventizm də onu rədd etdi.

Həmin dövrdə Ahazın baş kahini Aşşuriyanı ziyarət etdi, onların büt-pərəst məbədinin layihəsini gətirdi və Ahaz da onu Allahın məbədinin həyatində inşa etdirdi. Bu xətt, itaətsiz peyğəmbərin hekayəsinə paraleldir; ona gəldiyi yolla Yəhudaya qayıtmamaq əmr olunmuşdu, lakin o qayıtdı və

yalançı, aldadıcı bir peyğəmbər tərəfindən aldanıldı; bu isə “yeddi zaman”a dair Millerçi anlayışdan gizlənmək üçün mürtəd Protestant metodologiyasına qayıdışı təmsil edir və bu, itin öz qusuntusuna qayıtmasının klassik bir yerinə yetməsidir.

Bu hadisələr şimal padşahlığı ilə cənub padşahlığı arasında vətəndaş müharibəsi başlanmaqda olarkən baş verirdi; beləliklə, bu, 19 illik dövr təkrarlandığı zaman Amerika Birləşmiş Ştatlarında baş vermiş Vətəndaş Müharibəsini təmsil edir. E.ə. 742-ci ildən e.ə. 723-cü ilə qədər olan dövr, 1844-cü ildən 1863-cü ilə qədər olan 19 illik dövrü təmsil edir; bu isə bazar qanunundan möhlətin bağlanmasıadək olan dövrü təmsil edir. 11 sentyabrdan bazar qanunundak olan tarix, Amerika Birləşmiş Ştatları daxilində vəhşinin surəti sınağının tarixidir; bu tarix bazar qanunu ilə başlayan global vəhşinin surəti sınağında təkrarlanır. Bu səbəbdən, bazar qanunundan möhlətin bağlanmasıadək olan dövrü təmsil edən 19 illik dövrlər, həmçinin 11 sentyabrdan bazar qanunundak olan tarixi də təmsil edir; bu da Onun “möcüzəli işləri”nin tarixidir.

Növbəti məqalədə davam edəcəyik.

Və Rəbbin sözü mənə gəlib dedi: «Ey bəşər oğlu, İsrail torpağında aranızda dolaşan bu məsəl nədir ki, deyirsiniz: “Günlər uzanır, hər görüntü isə boş çıxır”? Buna görə onlara de: Xudavənd Rəbb belə deyir: Mən bu məsəli ortadan qaldıracağam, artıq onu İsraildə məsəl kimi işlətməyəcəklər. Əksinə, onlara de: “Günlər yaxındır və hər görüntünün yerinə yetməsi də.” Çünki İsrail evi içində artıq nə boş görüntü, nə də yaltaq falçılıq olacaq. Çünki Mən Rəbbəm: Mən danışacağam və söylədiyim söz yerinə yetəcək; artıq təxirə salınmayacaq. Çünki sizin günlərinizdə, ey asi ev, Mən sözü söyləyəcəyəm və onu yerinə yetirəcəyəm», — Xudavənd Rəbb belə buyurur.

Yenə Rəbbin sözü mənə nazil olub dedi: «Ey bəşər oğlu, budur, İsrail evi deyir: “Onun gördüyü görüntü çox uzaq günlər üçündür və o, çox uzaq zamanlar barəsində peyğəmbərlik edir.” Buna görə də onlara de: Xudavənd Rəbb belə deyir: “Sözlərimdən heç biri artıq təxirə salınmayacaq, lakin söylədiyim söz yerinə yetiriləcək,” — deyir Xudavənd Rəbb». Yezekel 12:21–28.